

נטרה בת 18 ומאנקה לחיים מאושרים רב מכר טולמי שהפך לסרט כביר

במדינה

מעצרים

בשירות הגברים

הבודדים

בבית המושפט יתברר

ויקבע הגבול הדק

שבין אירוח לזנות

לאורך רחוב הירקון ועל הטיילת בחל-אביב פורים עשרות בארים קטנים וחשודים כיום הפתוחים יומם וליל. בפתח כל אחד מהם יושבת בדרך כלל בלונדינית צבועה. המקדמת את פני העוברים והשבים בחיוך רחב. בפנים, בתוך האפלולית, הן יושבות בקבוצות - חלקן נראות כזונות, חלקן כי פקידות בנק מהוגנות וחלקן כתלמידות תיכון. כזו היתה גם קבוצת הבנות שנעצרה על ידי המישטרה בשבוע שעבר, בבאר בשם שנו, ברחוב הירדן בתל-אביב.

באיכות המישטרה, רס"ר יוסף טימור, סיפר ל"שופט יוסף שימחה נחמני, כי חמש הבנות נעצרו בעיקבות מיכתב אנונימי שר הגיע למישטרה. זו הציבה מעקב ועצרה שני גברים שיצאו מהבאר. לאחר שמסרו עדות - שוחררו.

"אני לא זונה!" רחל עגולה, שי-שערה האסוף משווה לה מראה של מורה, לא נראתה מוטרדת במיוחד. ידידה, שהוא מהנדס אלקטרוניקה, בא כדי לשחררה בי ערבות. הוא היה מדאג. הוא סיפר כי עברה של רחל יודע לו וכי הוא נשבע להחזירה למותב. הוא היה משוכנע ואמנם כי רחל עזבה למענו את עסקי האירוח בי בארים אך בכל זאת היה מוכן לסלוח לה פעם נוספת. גם ידידה של אביבה סקוריצי קי נראה באלם בירת המישטרה. לדבריו הם התגוררו בצוותא כמה שנים ועתה חי לו כל אחד מהם בנפרד.

גיבורת היום היתה חנה יעקוב. היא ניצבה על המדרגות המובילות מאולם ה-מעצרים למרתף העצורים וצעקה: "אני לא אשב! אני לא אשב אמילו דקה אחת! אני לא זונה! לא יכולים לעצור אותי סתם, יש לי לידה בבית ואני בהריון. אני אמות ולא אשב!"

השופט דויד בריאפיר לא התרשם מ-צעקותיה של חנה, כשם שלא התרשם מבכייה של מישל אלימלך, שסיפרה כי היא סובלת מאסטמה. הוא האזין לדבריו של נציג המישטרה, שטען כי אחד הגברים זיהה את אביבה סקוריצי כמי שהבטיחה לו הנאה מינית תמורת כסף ולאחר מכן, כשהלכו אל מאחרי הפרגוד, סירבה למלא את ההבטחה. למרות ששילם לה סכום ותקילין.

נציג המישטרה דרש להאריך את מעצר הבנות, בטענה כי הדבר חיוני להשלמת החקירה. פרקליטן של הבנות, עורך-הדין מרדכי שורר, טען כי גבר אחד זיהה רק אחת מן העצורות ולא יתכן כי אונו הספיק לו כדי להתוודע עם כולן. לכן תבע ל-שחרר מייד.

בסוף החליט השופט לשחרר את מישל אלימלך, הסובלת מאסטמה, את רחל עגור-לה העובדת בבאר כמזונות, ואת אסתר בן-שיטרת, הוא ציונה לעצור לעשרים וארבע שעות את אביבה סקוריצי ואת חנה יעקוב, שפרצה בבכי קורע-לב.

הבנות ששוחררו טענו כי המישטרה נטפלה אליהן בכוננה תחילה. הן מכירות את פסק-דינה של השופטת שושנה אבן-אור, שקבעה בזמנו כי הרפייה היא עיסוק בזנות. הן גם מודות כי לאורך הטיילת מצויים עשרות בארים המעסיקים גם בנות העוסקות בהרפייה. אך הן טוענות בלהט, כי המישטרה מכירה את כל הבארים ויודעת בדיוק מה נעשה בתוכם.

מדוע, אם כן, נטפלה המישטרה דווקא לבאר שנו? השיבה אחת העובדות: "הי-מישטרה חושדת כי שנו שייך לאחד מ-ראשי הפשע המאורגן (היא גם נקבה בשם האיש). את המקום מנהל לטענת המישטרה בנו של האיש. השוטרים לוחצים עלינו להלשין על הנעשה בבאר ולמסדר להם אינפורמציה. לכן נטפלים אלינו. השוטרים יודעים שלא נמסור אינפורמציה אפילו אם יעצרו אותנו פעמיים בשבוע. זו שאלה של חיים ומוות, וכל אחד יודע מה הסוף של מלשינים. אנחנו לא זונות, אנחנו עובדות בתור מארחות. בסך-הכל אנחנו מבודרות גברים בודדים אז מה רוצים מאיתנו?"

קולנוע

(המשך מעמוד 50)

גד דנציג, המוכר יותר כצלם, יהפוך במאי לצורך בני תמוחה. שמעון דותן, שזכה באחרונה בפרס על סרטיו הקצרים, יוכל להכין כבר סרט ארוך. לפי תסריטו בני תמוחה, ואברהם הפנר, שהיה בין מקבלי הפרס במחזור הראשון של הענקת הפרסים (על לא נעלה דניאל ואקס) שזכה בפרס גם בשנה שעברה (על תסריט שעדיין לא ברור אם הטלוויזיה או מפיק פרטי יפיקו אותו, בשם חותו של הלורד ויצ'ל), וזכה שוב, הפעם על תסריט בשם מטע לאירופה. למרות הסכומים הגבוהים של הפרסים, רק חלק קטן מן הזוכים הצליח בעבר להפוך את התוכניות לסרטים. ומי יודע אם החלוקה השנה לא היתה נדיבה במיוחד, מתוך הנחה שממילא לא כל התסריטים ייצאו לפועל. מה עוד שסעיף מיוחד בי תקנון, המבטל את תוקפו של הפרס אם הסרט לא יעשה בתוך השנה הקרובה, יופעל הפעם בקפדנות גדולה מבעבר.

כל זה, תוך המתנה לשנה הבאה כי אשר, עם קבלת התקנון של ה"כים אבר" הם שריר ועדי אמוראי בוועדת-הכספים של הכנסת, יעלה הסכום הכולל של ה-פרסים ל-12 מיליון לירות. השאלה היא, כמובן, כמה תהיה שווה אז הלירה.

תדריך

חובה לראות:

תריאביב: קריאת העורב, רחוב ה-סטר, המטיבה של דוג, גידיה, הרומן שלי עם אנני, המרכזנית.

ירושלים: פנים אל פנים.

חיפה: קריאת העורב.

תל-אביב

★ צ'יטי צ'יטי, בנג בנג (שחק, ארצות-הברית) - מצחיקון עליו משובץ בפיומונים, שבויים עלידי טרנס יאנג, מראשוני הבמאים שטיפלו בגיימס בונד. הסרט יוצג בהצגות שחרית בחול-המועד פסה, והצגתו הראשונה תיערך בשבת ה-קרוכה (ב"ב בבוקר). הידוש המיוחד בהצגות שבת בבית קולנוע מטופח זה: הגרלת כמה עותקים של הספר המקורי, שעל פיו הוסרט הסרט. מומלץ ומוקדש לילדים.

★ המרכזנית (פרץ, יוגוס' לביה) - על רקע סיפור אהבה בין מרכזי-נית ללוכד-עכברים עירוני, מציג דושאן מאקאבייב חברה שבה הפרט עבד למוס' כמות ולמוסר החונקים אותו. מיבצע ביי מוי מבריק ומתוחכם.

★ החוב הסטר (מוזיאון, אר-צות-הברית) - נוסטאלגיה פשוטה וכנה לימים של הגירת היהודים לאמריקה, בי סוף המאה הקודמת. סרט שחור-לבן, צנוע, אבל רגיש ואמין. עם קארול קיין וסטיון קיטס.

★ המסיבה של דון (פאר, אוס' טרליה) - חברות ידידים מתאספת לחוג את ניצחון מיפלגת העבודה בבחירות, ועם האכזבה והמשקה יורדות המסיכות ונח-שפים התיסכולים המיקצועיים והאישיים של המסובים. מחזה מצולם, משוחק היטב.

★ ג'וליה (סטודיו, ארצות-הברית) - סיפורה האוטוביוגרפי של ליליאן הלמן על ידדותה עם אשה צעירה שפעלה נגד הפאשיסטים באירופה לפני מילחמת-העור' לם השנייה. מישחק מרגש של גיין פוני דה וואנסה דרגרייב.

ירושלים

★ פנים אל פנים (בנייני ה-אונה, שוודיה) - אינגמר ברגמן מפרק ושב ומרכיב אישיותה של רופאה פסי-כיאטרית הניצבת בפני יחסיות מושגיה המיקצועיים על נפש האדם, והאישיים, על חופש הפרט. ליב אולמן בשיא כוש' רה.

חיפה

★ קריאת העורב (אורלי, פורד) - במסווה חוויות-נעורים של יל' דה בגיל ההתבגרות, מציג הבמאי קאר' לוס גאורה את כל מיפגעה של החברה הספרדית. בסרט שנעשה עוד לפני מות פראנקו, הילדה אנה טורנט מהפנטת.

חדש! חדש! חדש!

הופיע!
"ש.ב." - עיתון הנאטוריסטים הישראלי!

56 עמ' של צילומי צבע וכתבות * שפע של הצעות נופש בעירוס בארץ ובחו"ל *

גם אתה יכול!

שלח 35 ל"י (+ 5 ל"י דמי אריזה ומשלוח) ותקבל את העתון הצבעוני לביתך - באריזה אטומה.

לכבוד מועדון "שמש ובריאות" ת.ד. 31388 תל-אביב

אבקשם לשלוח אלי את "ש.ב.", אני מצרף סך של 40 ל"י ומצויה בזאת שאני בוגר מעל גיל 18.

שם _____

כתובת _____